

VELIKONOCE 2017 V KOSTELE SV. TOMÁŠE

9. 4. 2017 – Květná neděle

* při mši sv. v 9 hodin průvod s ratolestmi

Zpovídání během Svatého týdne

* od pondělí do středy vždy od 14 hodin do 18 hodin

* na Zelený čtvrtek a na Velký pátek od 14 do 16:30

* během obřadů Svatého třídní se v našem kostele nezpovídá

13. 4. 2017 – Zelený čtvrtek

* není ranní mše

* katedrála sv. Petra a Pavla 9 hodin mše se svěcením olejů (J. E. Vojtěch Cikrle)

* 17:30 mše sv. na památku Večeře Páně

* kostel otevřen do 20 hodin pro soukromou adoraci „v Getsemanské zahradě“

14. 4. 2017 – Velký pátek

* den přísného postu (půst od masa a půst újmy)

* dnes se neslaví žádná mše sv. (není ani obvyklá ranní mše)

* 15 hodin pobožnost křížové cesty

* 17:30 Památka umučení Páně

* kostel otevřen do 20 hodin pro soukromou adoraci svatého Kříže

15. 4. 2017 – Bílá sobota

* dnes se nekoná žádná bohoslužba (není ranní mše svatá)

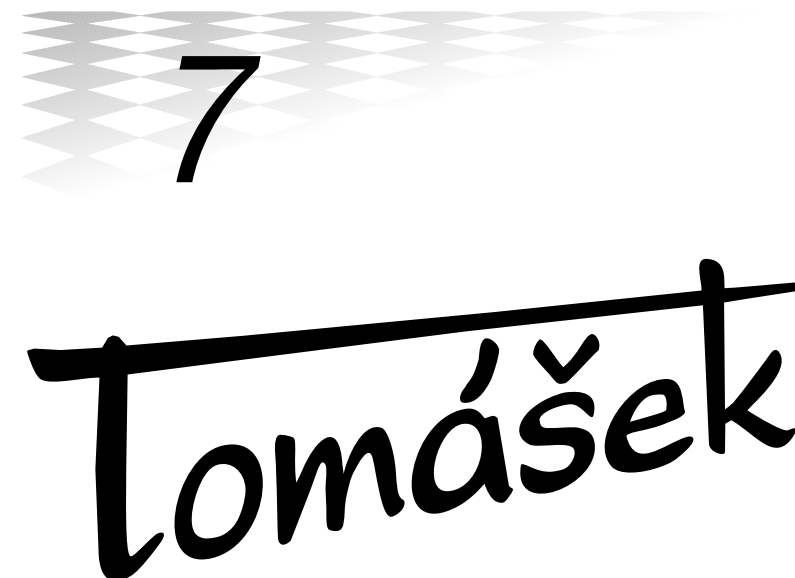
* 21 hodin Velikonoční vigilie - začíná žehnáním ohně na prostranství před kostelem, přineste si své svíce (opatřené kornoutem proti okapávání vosku).

16. 4. 2017 – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

* bohoslužby v 7:45, 9:30 11 a 19:30 hodin. **Posun mše sv. na 9:30 kvůli živému přenosu ČT**

17. 4. 2017 – Velikonoční pondělí

* bohoslužby v 7:45, 9 a 17:30 hodin. Není mše svatá v 11 hodin.

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha!

(Lk 23,46)

Úvodní slovo

Sestry a bratři,

po dlouhém postním putování jsme společně dospěli na práh nejdůležitějších křesťanských svátků – Velikonoc. Je to zvláštní čas, čas bolesti i radosti, čas hořkosti i slávy. Na naší křesťanské víře je však právě toto jedinečné: Náš Pán nám ukazuje, že i to největší utrpení v životě člověka, kterým je smrt, se mocí Boží lásky může proměnit v novou a zářivou existenci.

Toto zvláštní napětí mezi životem a smrtí nám dává pocítit Kristovo

zvolání na kříži: „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha!“ Těchto pár slov i nám může nejen na Velký pátek pomoci vykřičet před Pánem bolesti své duše a vyzpívat svůj smutek. Avšak ta samá věta se nám může také ve světle velikonočního jitra stát posilou a nadějí – ujištěním, že nad tím, kdo se zcela odevzdal do Otcovy ruky, temnota nikdy nebude mít konečnou vládu.

Kéž nám tedy Pán i o letošních svátcích dá znovu prožít onu zvláštní pravdu, že temnota prožitá s ním se může proměnit ve světlo a že Bůh sám je naším Otcem, ať se děje, co se děje.

o. Jakub Tůma

Informace

• **Výuka náboženství.** Upozorňujeme rodiče, že na ZŠ Antonínská a na faře odpadá výuka náboženství v následujících termínech: ZŠ Antonínská – 13. 4. a 27. 4.; fara – 12. 4. a 26. 4. Ve středu 26. 4. také nebude „dětská“ mše sv.

• **Velikonoční zpověď.** Příležitost ke svátosti smíření bude v tomto týdnu takto: Od pondělí do středy vždy od 14 do 18 hodin na Zelený čtvrtek a Velký pátek se bude zpovídat již jen od 14 do 16.30 hodin. Během obřadů Svatého třídní se v našem kostele nezpovídá.

• **Křížová cesta v přírodě.** Zveme opět na křížovou cestu v přírodě. Uskuteční se na Velký pátek (státní svátek!) 14. 4. 2017. Sraz v 9 hodin v Chudčicích u Veverské Bítýšky u hřbitova. Na místo se lze dopravit vlakem přes Kuřim (7:53 z Brna hl.n.) a poté autobusem č. 312 (příjezd do Chudčic v 8:37) nebo autem (parkování u hřbitova). Trasa křížové cesty není vhodná pro kočárky. Křížová cesta bude trvat zhruba 1 hodinu a končí u tzv. tří křížů. Po skončení je možné pokračovat výletem do Rozdrojovic nebo se

vrátit zpět ke hřbitovu. Zve Klára Koukalová

• Obřady svatého tridua.

Na Zelený čtvrtek a Velký pátek začínají obřady vždy v 17.30 hodin. Ranní mše sv. nebudou.

Na Velký pátek v 15 hodin odpoledne se v kostele pomodlíme pobožnost křížové cesty. Tento den je den přísného postu. Věřící od 14 do 60 let mají povinnost postu od masa, od 18 do 60 let navíc povinnost postu újmy, což znamená, že se má člověk za den jen jednou dosyta najíst. Při velkopátečních obřadech bude sbírka zvaná Boží hrob, tedy na pomoc křesťanům ve Svaté zemi.

Obřady Velikonoční vigilie pak začnou v sobotu ve 21 hodin na prostranství před kostelem žehnáním ohně. Prosíme, přineste si k obřadům svoje svíce zabezpečené proti odkapávání vosku.

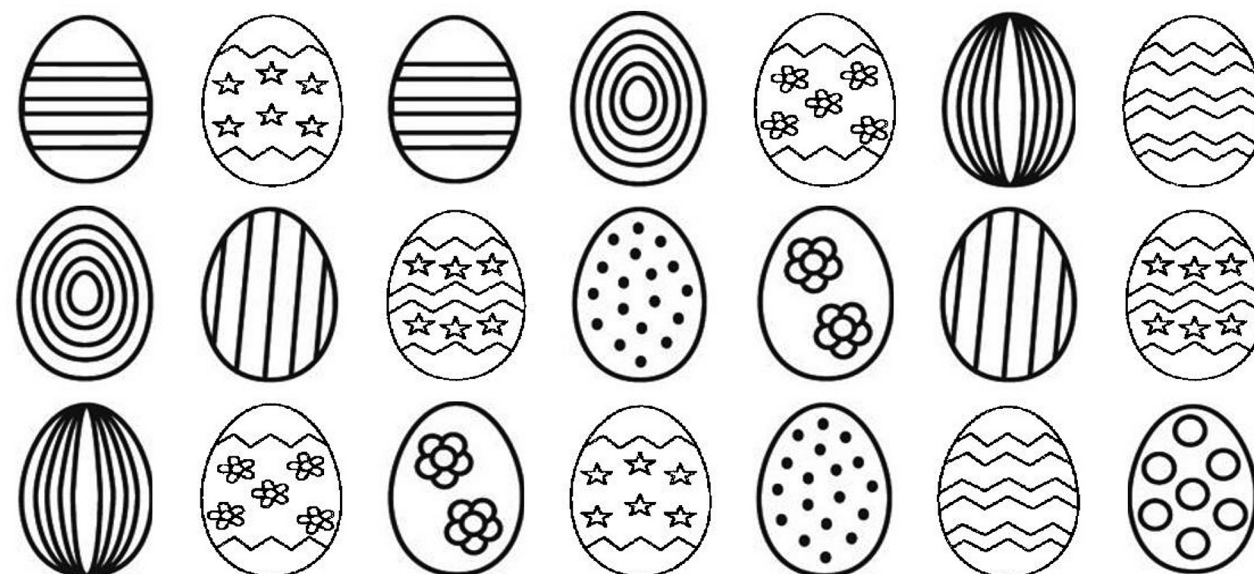
• **Žehnání pokrmů** bude při mších sv. v neděli o Slavnosti Zmrtvýchvstání Páně.

• **Na Boží hod velikonoční** (16. 4. 2017) bude „devátá“ mše sv. přenášena Českou televizí. **Kvůli přenosu začne tato bohoslužba až v 9:30.** Bude s lidovým zpěvem a několika vstupy naší chorální scholy. Děkujeme Vám předem za trpělivost a prosíme o aktivní účast.

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

KRASLICE. Každá kraslice je zde dvakrát. Najdeš tu, která je osamocená?

PRO STARŠÍ

ŠACHOVNICE. Černá nebo bílá?

	K	S	V	L	Ě	A	T	V	N	N	Á	O
N	S	E	T	D	Z	Ě	M	L	R	E	T	Z
V	E	Ý	L	CH	E	V	N	S	Ý	T	Č	Á
T	N	V	Í	R	P	T	Á	E	N	K	Ě	V
-	E	B	L	O	K	Ž	Ý	Í	P	H	Á	O
T	D	E	V	K	E	B	L	Í	I	L	K	Á
O	S	N	O	O	B	Č	O	N	T	Í	A	

Klára Špunt Zelinková

Mladší účastníci, kteří si hned netroufli do hlučné hlavní místnosti, měli k dispozici relaxační zónu, kde si mohli tisknout a vybarvovat zvířátka. Celé odpoledne proběhlo v kamarádské atmosféře a nakonec nikdo neodešel bez sladké odměny. Děkujeme za účast a pomoc všem rodičům, kteří se bez přemlouvání zapojovali do programu a těšíme se, že se příští rok před začátkem doby postní sejdem v podobně hojném počtu!

Veronika Veverka Papoušková

POVÍDKA

Blíží se Velikonoce a s nimi velická radost ze vzkříšení. Dar naděje, který přináší tolik štěstí, že si ho nemůžeme nechat jen pro sebe.

Vzkříšení k novému životu už cítí i příroda, a když Janča vyběhne ven, radostně nastaví tvář jaru. Vítr k ní přináší vůni zkypřené půdy, z níž už dávno vykourly první jarní květiny, paprsky slunce hřejí a pomáhají na světlo pihám, které Janě tolik sluší. Sluší jí nejen pihy, ale i úsměv ve tváři. Je krásně a svět patří patnáctiletým. Dneska budu celý den rozdávat radost! – předsevzetí se děvčeti zdá snadné.

„Jani,“ ozve se maminčino volání. V dobré náladě se Jana otáčí, mohutně mává a posílá mamce nahoru vzdušnou pusou.

„Jani, nezapomeň, že dnes jdeme na návštěvu k babičce s hůlkou (tak se odedávna říká Jančině prababičce), za půl hodiny vyrážíme – už nikam nechod’.“

Maminčina slova působí jako studená sprcha. Jana si s podivem uvědomí, jak jedna jediná věta nahlodala její předsevzetí. Zatne zuby. „Jasně, mami, беру na vědomí,“ zavolá směrem k balkónu a doprovodí svá slova statečným úsměvem. Teprve když se otočí, dovolí slzám, aby se prodraly skrze řasy. Tak a mám po radosti! Ani za nic by si nepřiznala, že její jarní procházka by určitě vedla kolem hřiště, kde hraje Tomáš fotbal. Že by stačilo, aby se na ni usmál a zamával a jaro by bylo ještě jarnější, blízká velikonoční radost ještě bližší. Jana prudce zatřepe hlavou a utře slzy. Musí si připravit, co bude babičce vyprávět, aby ji potěšila – to dnes je její úkol. A taky nachystat hlasivky – babička už moc neslyší. Janča se zhluboka nadechne a zavře oči, aby se jí líp soustředilo.

„Už jsem toho tolik slyšel o spících krasavicích, ale konečně mám tu čest vidět jednu na vlastní oči,“ ozve se za Janou Tomášův hlas.

MV

• **Na Velikonoční pondělí** budou bohoslužby takto: ráno v 7:45 a v 9:00 a večer v 17:30. Předpokládáme, že bychom tento pořad uplatňovali i do budoucnosti, a to ve svátky, které nepřipadají na neděli, ale zároveň je pracovní volno.

• **Noc kostelů** se letos uskuteční v pátek 9. 6. Těšíme se již nyní na Vaši (i aktivní) účast.

• **Koncert.** Až bude dokončena oprava varhan, což by mělo být během velikonoční doby, rádi bychom na oslavu uspořádali koncert duchovní hudby. Věc je dosud v jednání, přesnější informace včas zveřejníme.

• **Biřmování.** V pondělí po slavnosti Seslání Ducha svatého, tedy 5. 6. 2017 při mši sv. v 17:30 navštíví naši farnost otec biskup Pavel Konzbul, aby udělil svátost biřmování.

• **První sv. přijímání** bude letos v neděli 11. června při „deváté“. Příprava začala na faře setkáním s rodiči, ve středu 5. 4. 2017 v 16:30. Přihlásit děti můžete ve farní kanceláři nebo v sakristii. Pokud dítě nebylo pokřtěno v naší farnosti, pro přihlášení potřebujeme i potvrzení o křtu. Setkání s dětmi pak budou vždy ve středu v 16:30 hodin na faře, konkrétně: 19. 4. – 26. 4. – 3. 5. – 10. 5. – 17. 5. – 24. 5. – 31. 5. a 7. 6. (celkem osm setkání).

Farní pouť na Vranov

Zveme Vás na společné putování na Vranov u Brna. Sraz pro pěší je v pondělí 8. 5. v Útěchově na konečné v 9:00. Trasa je 6 km dlouhá a dá se zvládnout i s kočárkem.

Ti kdo si netroufají pěšky, mohou využít speciální autobus zdarma v 11:00 od Janáčkova divadla.

Společně pak budeme slavit mši svatou na Vranově ve 12 hodin, a potom se v jídelně a zahradě Duchovního centra posilíme z vlastních zásob.

Na zahradě uděláme i malý táborák na opečení špekáčků. Ty budou kvůli čerstvosti erární. Dobrotu na společný stůl povežeme na Vranov autem ze srazu v Útěchově, abyste je nemuseli celou dobu nést.

Autobus zpět z Vranova pojede v 15:00.

Doporučené autobusy jsou č. 57 z Merhautovy v 8:34, a autobus č. 43 z Králova Pole – nádraží v 8:33, ze kterého musíte přestoupit v Soběšicích.

Pro opravdu zapálené poutníky nabízí pan kaplan Jakub možnost společně jít v 6:00 od našeho kostela do Útěchova a tam se pak přidat k ostatním poutníkům. Jen se mu prosím nahlaste, protože prý sám nepůjde.

JK

Farní předvelikonoční brigáda

sobota 1. 4. 2017

Práce spojené s přípravou instalace opravených varhan dlouhodobě znečišťovaly interiér našeho kostela. Po jejich ukončení bylo nanejvýš nutné provést, a to ještě do Velikonoc, nezbytný úklid. Náléhavého úkolu se ujali manželé Synkovi. Problém spočíval nejen ve stanovení vhodného termínu, ale i v zajištění nezbytného počtu dobrovolníků z farnosti. Situaci mimo jiné zkomplikovala farní pouť (zájezd?) do Olomouce, mnoho oslovených bylo již v sobotu 1. dubna (den úklidu) vázáno jiným programem.

Do poslední chvíle panovala nejistota ve zdar celého podniku. Pán však naše obavy rozptýlil. Po ranní bohoslužbě ve zmíněnou sobotu začali přicházet první brigádníci – od maminek s dětmi, ministrantů, dospělých až po důchodce pokročilého věku – v počtu kolem 30ti lidí. S obdivem jsem pozoroval organizátory úklidu, kteří nic neponechali náhodě, svědomitě připravili veškeré prostředky k provedení rozličných prací (čištění bočních oltářů včetně hlavního, obrazů, lavic, světel, dveří, kazatelny, kůru ...) Jana Synková s Ivanem

zajistili také potřebný proviant. S přehledem řídili zdárný průběh, každý dostal jasné instrukce pro svou práci, celková atmosféra byla velmi příjemná. Vytvořili jsme krásné společenství, které Pán posvětil svojí přítomností. V duchu jsem mu děkoval, že vyslyšel naše prosby v ranních chválách přede mší sv. o požehnání pro celou akci.

Věřím tomu, že bude s každým z nás, snažících se v závěru svatopostní doby o očistění našeho nitra ode všeho, co brání tomu, aby se mohlo naplnit ujištění sv. Pavla Korint'ánům: „Zdalipak nevíte, že jste chrámem Ducha svatého a že Duch Boží ve vás přebývá. (1Kor 3,16)

Ivan Kania

Z farní charity

Milí čtenáři Tomáška,

na začátku Svatého týdne vám všem přejeme požehnané a naplněné prožití dnů, ve kterých si připomínáme Kristovu smrt a vzkříšení. Ať je On, Láska, která se obětovala za nás, naší nadějí a světlem.

I v postní době jste mysleli na všechny potřebné a do charitní pokladničky jste nám darovali nemalé finanční částky, které jsme tentokrát předali Charitě – Služby Brno na tyto účely:

Farní karneval pro malé i velké – sobota 18. 2. 2017

Po mé loňské první zkušenosti s uváděním karnevalu s vlastním dítětem v publiku, jsem se také letos rozhodla zapojit do osvědčeného týmu organizátorů. Markéta Migotová, tentokrát zdravá a vzorně připravená i s pomocnicemi Táňou a Mončou, byla ovšem to jediné, co nakonec z původních plánů zůstalo. Terka Dvořáková byla odvolána na služební cestu, a já se zvětšujícím se bříškem jsem proto potřebovala dvojnásobně výkonnou výpomoc. Tu jsme naštěstí rychle našly v Klárce Zelinkové (znáte z poslední stránky Tomáška ☺) a jako duo myška – Ferda

mravenec jsme se potkaly v sobotu odpoledne na faře, kde jsme od tří hodin vítaly první malé i velké návštěvníky.

Oproti loňskému sletu víl a rytířů byl letošní rej masek opravdu velice pestrý. Nejvíce se sešlo opiček, princezen, papoušků a pirátů, a sem tam se objevil nějaký Superman, slon, loupežník či kovboj. Program byl tradičně plný písniček, tancování, her s balonky, pexesem či provázky a v zaslužené přestávce jsme ochutnali různé dobroty napečené šikovnými maminkami.

Tomáše Týna, Karla Fialu, Zdeňka Králíka a Františka Slavíčka.

Dalším významným činem Česlava bylo, že inicioval založení scholy gregoriánského chorálu (dále jen chorálu) při kostele sv. Tomáše. Podnětem pro to bylo zejména jeho přesvědčení, že chorál je integrální součástí latinské liturgie a pokud má být liturgie vykonávána v úplnosti, bez chorálu se nemůže obejít. Spolu s Ludvíkem Kolkem (pozdější významnou osobností v oblasti sakrálního umění, zejména malířství, sochařství a architektury) začali nacvičovat chorální skladby s dospělými. Založili i tzv. malý sbor, kde zpívali vybraní ministranti. V současné době ještě 5 z těchto chlapců, které Česlav vybral, dnes již mužů důchodového věku, zpívá pod vedením Ing. Antonína Hutaře a Ing. Pavla Frodla ve Svatotomské schole gregoriánského chorálu. Tento sbor v roce 2014 oslavil 60 let trvání své existence.

Česlav se také, spolu s O. Hradilem, zasloužil o rozvoj východní liturgie a zavedení řeckokatolických bohoslužeb v Brně. Aby dosáhl svého životního cíle, studovat teologii a stát se knězem, Česlav v roce 1968 emigroval do Itálie. Studoval v Římě (v Nepomucenu), kde byl znám svojí znalostí liturgie a vedením chorálního zpěvu. Kněžské svěcení přijal 24. 2. 1973. V důsledku snížené

pohyblivosti a bolestí byl odkázán nejprve na hole, později na invalidní vozík. 11 let působil v bazilice sv. Pavla za hradbami v Římě. Byl dobrým zpovědníkem, proto byl v roce 1981 jmenován penitenciářem (zpovědníkem) této baziliky. Zde ho vyhledávali jak italští věřící tak i čeští turisté a emigranti z různých zemích Evropy. Navštěvovali ho často také čeští kněží žijící v zahraničí – otcové Špidlík, Koláček (vedoucí české sekce vysílání Radia Vatikán), Čemus, Kolář, Čupr, Msgr. Vrána, Dr. Planner a další. V čilém osobním i písemném kontaktu byl s biskupem Jaroslavem Škarvadou, který byl tehdy pověřen duchovní správou českých věřících za hranicemi vlasti. Když se jeho zdravotní stav zhoršil, ujali se ho otcové kongregace Milosrdné lásky v městečku Collevalenza blízko Assisi. I na vozíku zde mohl s ostatními kněžími koncelebrovat mši svatou. V pátek dne 6. 8. 1993 pak zde Česlav náhle zemřel a byl pochován na tamním hřbitově. Protože žil svatým životem, má mnoho zásluh o naši farnost a tolik v životě trpěl, můžeme se k němu obracet a žádat ho o přímluvu u Boha v našich potřebách, nemocech atp. Pokud dojde na Česlavovu přímluvu k zázraku, mohl by být zahájen proces k jeho blahořečení.

PhDr. Jan Weinberger

Chráněné bydlení pro mentálně postižené	6 000 Kč
Azylový dům pro bezdomovce	6 000 Kč

SBÍRKA

Podstatná část práce charity v Brně je zaměřena na pomoc bezdomovcům. Charita vyhlásila sbírku oblečení pro bezdomovce. Zde uvádíme text z webových stránek Charity – Služby Brno. Bližší informace naleznete na naší charitní nástěnce.

Denní centrum pro lidi bez domova, které sídlí v Brně na ulici Bratislavská, vyhlásuje materiální sbírku. Poptává především použité pánské oblečení s ohledem na nadcházející jarní sezónu a vhodné k životu na ulici - trika, mikiny, kalhoty, bundy, ponožky a další. Vše čisté. Není vhodné oblečení z neprodyšného materiálu, pyžama nebo elegantní večerní oblečení.

Radost z Kristova vzkříšení Vám všem vyprošují

dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

Bud' vůle tvá.

Mt 6,10

Občas se setkáváme s člověkem, někdy starým někdy mladým, který byl plný sil, schopností a plánů, ale který náhle vážně onemocněl nebo ho postihla nečekaná příhoda, která způsobila, že se jeho plány zhroutily a on

si uvědomuje, že má malou naději, že se jeho síly obnoví a on bude schopen pokračovat v uskutečňování svých plánů. I když je postižen po stránce fyzické, jeho duševní schopnosti jsou nedotčené a on podle toho, jak se cítí, jaké řeči kole sebe slyší a co vidí na jednání kolem sebe, usuzuje, jaká asi bude jeho budoucnost. Je to stav velmi těžký pro každého člověka, který je tak postižený. Útěšné řeči blízkých lidí, kteří se snaží ho povzbudit, jsou neúčinné.

V takové situaci si člověk musí ujasnit svoji situaci, podle možnosti dělat všechno, co je možné a co je v jeho silách, aby opět získal svoje zdraví a svoje schopnosti. Musí přijmout tento stav, který prožívá, vyrovnat se s ním, dělat pro sebe všechno, čeho je schopen a plně se spoléhat na Boží pomoc a na působení Boží prozřetelnosti v jeho životě. Musí být naplněný hlubokou vírou v Boží všemohoucnost a dobrotu, věřit, že Bůh zná jeho situaci a ví, jak je těžká, jakou pomoc potřebuje, aby obstál a neklesl. Jeho víra nesmí kolísat, ale musí být pevná. Víme, že taková víra je Boží dar, o který musíme prosit.

V době, kdy se nám vede dobře a všechno nám vychází podle našich představ, musíme Boha prosit o světlo poznání smyslu toho, co prožíváme a také o sílu prožít všechno co nejdokonaleji. Když budeme prožívat svůj život s Bohem stále, nenastane žádná

situace, která by nám narušila naši víru a zbavila nás klidu. V našem životě, jako v životě každého člověka, mohou nastat těžké chvíle, ale s důvěrou v Boží dobrotu, budeme schopní je prožít úspěšně tak, aby nám neškodily.

o. J. Šík

Zemřela Blanka Novotná

její bratr Česlav se narodil před 90 lety

Česlav Novotný se sestrou Blankou a papež Jan Pavel II.

V měsíci únoru zemřela ve věku nedožitých 95 let Mgr. Blanka Novotná, sestra P. Česlava Novotného (jednoho ze zakladatelů scholy gregoriánského chorálu a ministrantského konventu u sv. Tomáše

v 50. letech 20. století) a P. Jiřího Novotného SJ (byl vysvěcen na kněze východního obřadu i kněze západního ritu). Bylo mu uděleno privilegium biritualismu – mohl sloužit obřady ve východním (řecko-katolickém) i západním (římsko-katolickém) ritu.

Sourozenci Blanka a Česlav

Paní Blanka zemřela v Domově Matky Rosy v Rajhradě. Za její život jsme poděkovali Bohu a rozloučili jsme se s ní dne 2. března 2017 v kostele Nanebevzetí Panny Marie u jezuitů. Protože Blanka neměla již žádné blízké příbuzné, poslední rozloučení s ní zajistilo Tovaryšstvo Ježíšovo. Zádušní mši sv. koncelebrovalo 7 kněží, další byli přítomni v kostele. Náš bývalý kaplan, nyní farář v Žebětíně, P. Mgr. Dr. Jiří Bůžek nám, několika přítomným svatotomským farníkům sdělil, že je vzdáleným prasynovcem zesnulé paní Blanky. Její tělo bylo uloženo do rodinného hrobu na hřbitově v Tišnově. Po mnoho

dlouhých let Blance chyběli oba její bratři. Velmi často na ně a na společné zážitky vzpomínala. Česlavovi také pomáhala v péči o ministranty. Vždy se snažila být každý den na mši svaté a přijmout Tělo Páně. Nyní se jí splnilo její velké přání, aby byli sourozenci a rodiče zase spolu. Prosíme všechny, kteří Blanku znali a měli ji rádi, o modlitbu za její duši.

Od narození Česlava Novotného (dále jen Česlav) uplyne dne 12. dubna 2017 již 90 let. Spolu se svým bratrem, pozdějším jezuitou a biritualistou, patřili již začátkem třicátých let 20. století k prvním stálým ministrantům v kostele svatého Tomáše v Brně. Za druhé světové války musel jako student gymnázia těžce pracovat v Technische Nothilfe a ani po válce nebyl jeho život lehký. Za totality absolvoval vojenskou službu jako příslušník pomocného technického praporu (PTP). Dlouhou dobu pracoval jako údržbář v Maloměřické cementárně. Zde se u něj projevíly první příznaky vážné chronické nemoci. Dlouhá léta marně usiloval o přijetí ke studiu teologie. V roce 1950, kdy komunistický režim nejtvrději utlačoval katolickou církev a náboženský život vůbec, založil Česlav Novotný s Radovanem Perkou a dalšími přáteli, převážně žáky a absolventy klasického gymnázia v Brně – Ivanem Kaniou, Radkem Šplíchalem, Milanem Bezděkem, Jaroslavem Vašíčkem a Ludvíkem

Kolkem – svým počtem a kvalitou ojedinělý ministrantský sbor při kostele sv. Tomáše. Při práci s mládeží se projevil jeho organizační a pedagogický talent. I v 50. letech se jim dařilo pořádat pro chlapce schůzky jak v kostele (tzv. besídky), tak i mimo něj, například vycházky do přírody a zejména skautské tábory na Vranovské přehradě, na což bývalí ministranti dodnes rádi vzpomínají.

Po odchodu Milana Bezděka (pozdějšího generálního vikáře a kanovníka Litoměřické diecéze) na studia bohosloví se Česlav stal uznávaným vedoucím sboru ministrantů u sv. Tomáše. Zde dal nový rozměr jak ministrantské službě, tak i liturgické praxi. Spolu s Ludvíkem Kolkem, Jarkem Vašíčkem, Františkem Korbelou, Zdeňkem Papouškem, Josefem Kolářkem a dalšími dál organizoval ministrantskou službu i nejrůznější aktivity pro volný čas chlapců od sv. Tomáše. Při bohoslužbách a při trávení volného času se zde scházelo až 80 chlapců. Česlav s nimi připravoval liturgii tak, aby tomu, co dělají dokonale rozuměli a aby i navenek jednali tak, jak se na věřící chlapce sluší. Jeho přístup k nim, důslednost a pracovitost přinášely svá ovoce. Z většiny z nich vyrostli dobří mužové a otcové rodin. Z ministrantského sboru při kostele sv. Tomáše vzešel větší počet kněží. Zde můžeme jmenovat například